

De prullenmand van Jenny Arean

Eerbetoon van collega's aan zangeres

Het Amsterdams Kleinkunstfestival is gisteravond geopend met een hommage aan Jenny Arean „die elke komma die ze zingt, laat klinken als een luchtalarm.”

Door HENK VAN GELDER

AMSTERDAM, 31 MAART. Ze had het „doodeng” gevonden – een aan haar opgedragen avond zonder dat ze daarover enige controle had kunnen uitoefenen. Maar toen ze gisteravond na de finale kwiek het toneel opstapte, uitte Jenny Arean haar enthousiasme in niets dan superlatieven: „onwaarschijnlijk, geweldig, meesterlijk”.

De hommage aan een belangrijk kleinkunstenaar, die traditiegetrouw de opening van het Amsterdams Kleinkunstfestival vormt, ging dit jaar over haar. En ze zong zelf de toegift, begeleid door het septet Tango Dorado, waarmee ze nog tot eind april op tournee is.

Jenny Arean (66) werd in De Meervaart in Amsterdam toegezongen door een groot aantal collega's – deels met al of niet aangepaste nummers uit haar eigen repertoire en deels met nummers die toepasselijk leken. Ook verschenen in het door Loes Luca en Marc-Marie Huijbregts vrolijk gepresenteerde programma haar vaste tekstschrijvers George Groot en Ivo de Wijs.

Dezen maakten beiden gewag van de lange vergaderavonden met soep en drank die aan elke nieuwe theatershow voorafgaan. Groot droeg een eigen variant voor op de Annie Schmidt-versjes over het schaap Veronica, waarin de dominee, het schaap en de dames Groen dat samenzijn bespieden. „Waar vind je nog een vergadering met tekstschrijvers aan de keukentafel?”, zei De Wijs.

Hij citeerde tevens uit een door

zijn opdrachtgeefster afgekeurde tekst. Later zong Maarten van Roozendaal zelfs een heel nummer dat ze ooit heeft afgewezen: „Ik gun jullie een blik in de prullenmand van Jenny Arean.” Het bleek te gaan over een voorheen verdruchte vrouw. „Daar voel ik me niet verwant mee”, had ze gezegd. „Ik ben nooit geknecht geweest.”

Een andere vaste tekstschrijver, Jurrian van Dongen, hief met een koor *Amsterdams parfum* aan, het succeslied van Jenny Arean, maar dan met een nieuwe tekst. Arean, „die elke komma die ze zingt, laat klinken als een luchtalarm”, zei Van Dongen. Annemarie Jung solearde in het nummer als rake Arean-kloon.

Ton Kas zong de oorspronkelijke versie, spontaan door Arean vanuit de zaal gesouffleerd toen hij de tekst niet meer wist. Tot de andere hoogtepunten behoorden Sanne Wallis de Vries en Malou Gorter met een nummer dat ze in 2001 samen met Arean zongen in de musical *Foxtrot*, een verrassende Joost Prinsen met *Save The Last Dance For Me*, inclusief dansspasjes, Frans Mulder met een nieuwe versie van het Noël Coward-nummer *Mad about the boy* (nu *Wat een lekker ding*), Tony Neef en Rop Verheijen met een gaaf *Vluchten kan niet meer* en Tango Dorado-zanger José Rivero met een Spaanse vertaling van het met de Annie M.G. Schmidt-prijs bekroonde *Iemand moet het doen*.

En van haar dochter kreeg Jenny Arean het eerste exemplaar uitgereikt van een box met vijf dvd's, die zonder haar medeweten was geproduceerd.

Het Amsterdams Kleinkunstfestival (t/m 16/5) omvat verder de finale van het jaarlijkse kleinkunstconcorso, een openbare workshop tekst en muziek en een voorstelling over het vooroorlogse swingduo Johnny & Jones. Inl: amsterdamskleinkunstfestival.nl